

STUDENTEN WEEKBLAD

Bibliotheek
VAN DE
Technische Hogeschool
Delft

10^e Jaargang.
No. 23.

HOOFDREDACTEUR: CH. E. DUTILH.
REDACTEUREN: A. E. M. J. HANLO, J. B. A. KESSLER,
G. P. NIJHOFF, R. A. D. CORT VAN DER LINDEN.
VAST MEDEWERKER IN ZAKE STUDIEBELANGEN: G. E. J. WIESSING.

Vrijdag
27 Maart '08.

Dit blad verschijnt Donderdags, behalve in de vacantiën. De abonnementsprijs is f 3,50, bij vooruitbetaling f 3,— per jaar. De jaargang loopt van 1 October tot 30 September. De prijs der advertentiën is 10 cents per regel.

J. WALTMAN JR.
UITGEVER + DELFT

Inzendingen te bezorgen voor Dinsdagmiddag 4 uur aan het Redactie-adres: Vlamingstraat 34; daarna en slechts dan, wanneer toch opname in het eerstvolgend nummer gewenscht is, aan dat van den hoofdredacteur: Oude Delft 210.

Eerstvolgende REDACTIEVERGADERING op het Bureau van de Redactie, Vlamingstraat 34, Dinsdag 31 Maart, des middags om 4 uur.

Inhoud.

Rede, uitgesproken door den President van het D. S. C., den Heer W. H. van Leeuwen, bij gelegenheid van den 60sten Diës Natalis.
Hulde aan Prof. Pekelharing.
Examen, door S.
Herinneringen, door A.
Delftsche Studenten-Sportvereniging.
Geslaagd.
Onjuist bericht omtrent Koninklijk bezoek.
Studiebelangen.
Prullewerk, door R. C.
Central.
Nieuws uit de Hoofdstad.
Het Gulden Boek voor de tuberculeuse kinderen.
Berichten en mededeelingen.
Agenda.

REDE

UITGESPROKEN DOOR DEN

President van den Senaat van het Delftsch Studentencorps,

den Heer W. H. VAN LEEUWEN,

BIJ GELEGENHEID VAN DEN

60sten DIËS NATALIS,
op Vrijdag 27 Maart 1908.

Mijne Heeren,
Senatoren, Honorair-Senatoren!

Mijne Heeren,
Leden van het Delftsch Studentencorps!

Schoon is het oogenblik, waarin het vaak sluimerend enthousiasme ontwaakt en velen naar de zalen onze Sociëteit Phoenix drijft om gezamenlijk den Oudejaarsavond te beëindigen, den Nieuwjaarsmorgen vreugdevol in te gaan.

Later dan gewoonlijk naderden wij ditmaal het tijdstip, dat ons tot stilstaan dwingt, waar wij ons bevinden op de grens tusschen twee levensjaren van ons Corps.

Het eene, achter ons liggende in zijn onveranderbaar aanzien, sluit zich alweder aan bij de reeks van negenenvijftig jaren, die elk op hun beurt herdacht en beschouwd, het verleden vormen van ons Corps.

Het andere daarentegen strekt zich nog onaangeroerd en vlekkeloos voor onze oogen uit en biedt ons zijn tijdruimte aan, om het Corps en onszelve een schrede verder te brengen in de richting, die onze idealen zullen aanwijzen.

In de overtuiging dat Gij allen met mij van meening zijt, dat er poëzie schuilt in de herdenking van hetgeen zoo juist gevloeden is, maar toch eens als „heden" voor ons lag, ga ik na wat het afgelopen jaar ons bracht, alvorens met de haast van het dagelijksch leven te grijpen naar het nieuwe, dat voor ons ligt.

Droevig worden wij gestemd, als wij, zelf bijna gereed het jaar te betreden, waarvan wij naast schier onvermijdelijken tegenschlag, zooveel schoons verwachten, denken aan hen, die door den dood te vroeg uit ons midden zijn weggerukt.

In de zomervacantie bereikte ons het bericht van het overlijden van G. M. von Pritzelwitz van der Horst.

Nauw hadden wij bij het naderen der Kerstdagen Delft verlaten of de tijding gewerd ons van het droevig sterfgeval van H. H. de Blaauw, waarbij ons een huivering door de leden voer, als wij bedachten, dat een noodlottige vergissing hier een jong leven vernietigd had.

En nog kort geleden was het Corps wederom in rouw gedompeld door het overlijden van J. A. M. Colder, wien wij de laatste eer hebben mogen bewijzen, eene betuiging van deelneming, die familie en vrienden in zoo droeve dagen, weldadig aandoet.

Zij rusten in vrede.

Laten wij onze gedachten gaan over hetgeen het ver-viogen jaar ons bracht, dan zien wij het achter ons liggen als een effen, slechts hier en daar golvend landschap, waardoorheen wij zoo juist onze reis volbrachten, zonder dat onze terugziende blik kan rusten op vele scherp omlijnde terreinverheffingen.

Het is alsof wij kracht wilden scheppen om uitgerust en welgemoed het vaak lastiger bergland te betreden, dat thans voor ons oog opdoemt.

Maar geen schokkende gebeurtenissen, geen gemoedsverontrustende strijd bleek noodig om het Corps een inwendig leven te geven, dat zeker niet bij andere jaren achter staat.

Want al blijft er steeds veel, dat wij nog anders zouden wenschen, het afgelopen jaar heeft ons Corps weer kunnen versterken op zijne grondvesten, heeft weder bewezen, hoe in weerwil van veranderde tijden het nog steeds de instelling is, die alle levensvatbaarheid toont te bezitten onder de studeerende jongelingschap.

Neem ik het leven in de zalen der Sociëteit, de prestaties van vele vereenigingen aan als barometer, die ons een inzicht verleent in de heerschende atmosfeer van het Corps, dan hebben wij kunnen zien hoe de laatste maanden konden getuigen van een opgewekten geest.

In afwijking van de weken, die tusschen groentijd en Kerstmis blijk gaven van een verslapping, is na de anders zoo vaak fatale maand Januari, die voor velen de examenschrikbeelden voor oogen tooverde, een natuurlijke herleving gekomen, die zich o. a. uitte in een vrij druk en opgewekt kroegbezoek. Ofschoon men in den tegenwoordigen tijd niemand meer kan ontmoeten, die zich niet door een half, een derde of ander examengedeelte bezwaard voelt, waren er nog vele Vrijdag- en andere avonden, die mochten getuigen van grootsche festijnen, onder de vroolijke tonen van het P. I. M.-strijkje, dat zoowel in tijden van feest als van arbeid voor wat afwisseling zorg draagt.

Als een telkenmale terugkeerend verschijnsel zien wij van deze plaats enkele woorden gewijd aan het eerste jaar.

Sprekende over het leven in ons Corps, zal ik evenmin als mijn voorgangers aan den invloed van dat jaar in deze, het recht ontleenen aan eenige beschouwingen hier een plaats te gunnen.

Maar het is het betrekkelijke belang van dat jongste jaar ten opzichte van het geheel, dat ons telkenmale hoopvol een schare nieuwe elementen in ons midden doet opnemen, om met belangstelling, en niet zelden met angstig gemoed, gade te slaan of de nieuwe krachten den bloei van ons Corps zullen bestendigen.

Gelukkig hoef ik mij niet van de allerdonkerste kleuren te bedienen om een beeld te scheppen van het tegenwoordig eerste jaar. Hier en daar ziet men werkelijk eenige teekenen van belangstelling in onze studenten-maatschappij. Maar nog veel te klein is het aantal diergenen, die toonen wat meer van het Corps te verwachten, dan de tweemaal 's jaars aangeboden termijnquintanties. En dat, waar nooit te veel geëischt kan worden van over de honderd jonge krachten, die zich in het eenig bevoorrechte jaar bevinden, dat het examenzwaard niet onmiddellijk boven hunne hoofden hangt.

Ten eenenmale verkeerd is de opvatting dat elk rechtgeaard lid een jaar of meer zou moeten geven om van zijn Corps de voordeelen te smaken, die het hun biedt. Maar even onzinnig is het dat velen van meening zijn geen dag, geen uur te kunnen afstaan aan de vereenigingen, die op kunst- en sportgebied hunne medewerking inroepen.

Zij leggen daarmede bij voorbaat getuigenis af van weinige geschiktheid voor het leven in de hedendaagsche maatschappij, dat ook onze aandacht vraagt voor zaken, buiten onzen werkkring gelegen.

Al is de groentijd reeds vaak het onderwerp geweest van lange beschouwingen zou ik niet willen nalaten, nogeens uitdrukkelijk te wijzen op de plicht, die op elk Corpslid en de ouderen in het bijzonder rust, om den nieuw-aangekomene in te wijden in het wezen van ons Corps, op zoodanige wijze, dat hij niet na een jaar nog van meening kan zijn, dat een gewone burgerscholar het ideaal-Model-Corpslid is.

Van zelf spreekt het, dat de met groenen doorgebrachten tijd niet uitsluitend gevuld kan worden door hoog-ernstige, zware gesprekken. Maar zorgt er tevens voor, dat de zoo wenschelijke kennismaking niet alleen vrucht draagt in zooverre, dat het groen een indruk van de onbenulligheid van den ontgroener meeneemt, zonder dat het deze is gelukt zij het slechts een voor een van beide leerzaam of vroolijk onderhoud aan te vangen.

Van den indruk, die het groen in de eerste weken van zijn nieuwe omgeving krijgt, zal kunnen afhangen of hij zich met den schoolsleur weer tevreden zal stellen of dat in hem is wakker geschud het krachtgevend gevoel van lid te zijn eener corporatie, die den grond van zijn ontwikkeling tot mensch zal leggen.

Wanneer in den komenden groentijd door allen wordt meegewerkt in de aangegeven richting, dan zullen vele door den groen in verving doorgebrachte dagen, plaats maken voor een minder makkelijke, maar leerrijker tijd, die de intrede in ons heiligdom voorafgaat.

Gaan wij over van het Corps op zijne vereenigingen, dan kunnen wij met voldoening getuigen van het krachtige leven, dat vele tot bloei heeft gebracht.

De Sociëteit werd hierboven reeds besproken in verband met den heerschenden geest. Haar bloei blijkt wel in de eerste plaats uit de door ieder gevoelde behoefte aan uitbreiding, een verschijnsel, dat alleen in goede tijden gevoeld kan worden. Moge het de Bouwcommissie gelukken een practisch en financieel uitvoerbaar plan samen te stellen, opdat wij, die in studie steeds streven naar het nieuwste en beste, dat te vinden is, niet bij onze ontspanning gestuit worden door onvoldoende ruimte en verouderde inrichting.

Onder degene, die onze naam naar buiten deden weerklanken, in de eerste plaats een hulde aan Laga, dat ons bij de Varsity de overwinning bracht; wanneer ook ditmaal ploegen gevonden worden, die volhardend „pal staan voor Laga's roem en voorspoed" dan zou in het jaar, dat aller oogen op ons gericht zijn, Delft als eerste komen te staan in de rij der interacademialen roeisportvereenigingen.

„Odin" en „Carrousel" vierden hun lustrum. Zij gaven daarbij blij te kunnen beschikken over een groot aantal echt werkende leden, zoodat hunne uitvoeringen een erkend succes waren. „Odin" slaagde voor het eerst in het organiseren van een interacademialen strijd, waarbij hetzelfde ettelijke prijzen mocht behouden.

„Apollo" deed van zich hooren, behalve op de gewone uitvoering, gedurende een avond gewijd aan kamermuziek, waarvan te weinig aanwezigen hebben genoten.

„Vrije Studie" was ditmaal in staat groote belangstelling te wekken voor een tweetal lezingen, terwijl een derde de kennis van het tijdvak der Maskerade heeft helpen uitbreiden en een vierde met hetzelfde doel nog in petto is.

Evenzoo laat „Tooneel" ons nog in spanning omtrent de krachten, die spoedig achter het voetlicht zullen treden.

„Debating" had minder succes dan andere jaren met het vragen van debaters die een gretig oor zouden vinden.

En de overige vereenigingen vervolgden hun gewone leven zonder de aandacht in het bijzonder tot zich te trekken.

De sportvereenigingen, uitgezonderd de IJclub, die nog meer van moeder-natuur dan van hare leden afhankelijk is, sleepten het bekende kwijnend bestaan voort, dat echter spoedig veranderen moet, nu tot stand is gekomen die lang gewenschte instelling, die eindelijk de leemte zal vervullen, sedert zoovele jaren reeds erkend, de Sportvereening. Door samenwerking van leden en oud-leden van ons Corps is het mogelijk geworden een gezonde grondslag te leggen, waarop de beoefening der vele sporten mogelijk is en daarmee is ons Corps verrijkt met een levensvatbare vereeniging, die ons op de hoogte van onzen tijd gebracht heeft.

Zij nog vermeld, dat een andere nieuwe vereeniging, de Schaakclub haar eerste lauweren behaalde.

Eigenaardig was ditmaal het algeheel ontbreken van de bals, die sommige uitvoeringen anders besluiten; of gebrek aan dames of aan animo bij de heeren hoofdoorzaak was tot het verdwijnen dezer stereotype feesten, durf ik niet beslissen.

Jammer, dat het zoo trof in dit jaar, waarin wij nog vele malen op onze feesten in aanraking zullen komen met de burgerij, en de voorafgaande kennismaking heeft moeten ontbreken. Maar zeker zullen zij weer terugkeeren, als wij bedenken hoe zelfs bij ouderen nog herinneringen aan een „Apollo-bal" uit hunne jonge jaren levendig blijken. Moge de Lustrumfeesten weer een nieuwe grondslag leggen.

Een wensch, die ik hoop in vervulling te zien geraken, is deze, dat besturen van vereenigingen er naar zullen streven, het zwaartepunt van hun arbeid naar de maanden voor de Kerstvacantie te verleggen.

Dat verder zij, die in October hunne opvolgers moeten kiezen, zich ernstig afvragen of deze waarborg bieden voor een behoorlijke vervulling van de hun toegedachte taak.

Dat zij, die worden aangezocht een bestuursfunctie te aanvaarden, met zich zelf te rade gaan om te weten of zij voornemens zijn hunne krachten in te spannen voor het lichaam, welks belangen aan hunne handen is toevertrouwd.

Een eigenaardig verschijnsel, dat zich door alle jaren doet opmerken, is het weinig getoonde meeleven van leden met bestuur of commissie, waar een zaak of feest wordt voorbereid of besproken. Gaarne neem ik aan, dat het wegblijven op vergaderingen of bijeenkomsten voortspruit uit het vertrouwen, dat men stelt in hen, die de leiding in handen hebben. Maar deze zullen bij ondervinding weten, dat er een opwekkender methode bestaat om van medegevoelen te doen blijken, dan door louter afwezigheid, wanneer gewichtige besluiten genomen worden.

Op wettelijk gebied zijn in het afgelopen jaar slechts weinig veranderingen tot stand gekomen. In hoofdzaak de kleine wijzigingen, die voor de nieuwingevoerde Corps-administratie, waarvan reeds thans het nut gevoeld wordt, wenschelijk waren.

Steeds zal onze en onzer opvolger's aandacht gericht moeten blijven op de resultaten der laatste contributieregeling, opdat niet te laat blijke, dat Corps- en Feestkas door te geringe inkomsten worden uitgeput.

Voor al met het oog op de laatste acht ik een nieuwe regeling niet onwaarschijnlijk, daar dit jaar bewezen heeft minder te kunnen afstaan, dan het voorafgaande viertal.

De voorbereidselen voor de a.s. feesten en wel in het bijzonder de Maskerade, slaagden erin meerderen te betrekken in de grootsche plannen, die voor dezen zomer worden uitgewerkt.

De Maskerade heeft zich mogen verheugen in een groote belangstelling gevolgd door deelname in grooter getale dan vorige malen, ofschoon er nog steeds naar meerdere uitbreiding gevraagd wordt, waar men bij de opzet op slechts weinige anonieme rekende. Mogen nog velen, voordat de fatale termijn verstreken is, waarbinnen een costume uit die tijden van pracht en gratie gekozen en gemaakt kan worden, zich aansluiten om mede te werken tot de bereiking van het ideaal dat ten vorige jaren van hier

verkondigd werd: „een Maskerade te vormen, waarin de anonimus tot den laatsten man door den student vervangen wordt”.

Het tournooi heeft door voldoende belangstelling levensvatbaarheid gekregen. Velen hebben gevoeld hoe heerlijk het moet zijn om mee te werken tot de grootheid van ons Corps, wanneer op dien dag honderden zijn saamgestroomd naar onze Markt, die als steeds getoond heeft de gastvrije ruimte te willen bieden, wanneer het Delftsch Studenten-Corps zijne feesten viert.

En wanneer het dan naar ons aller wensch Hare Majesteiten onze Koningin, onze Koningin-Moeder en Z. K. H. Prins Hendrik zou mogen behagen, dien dag aan ons Corps de eer van hunne hooge tegenwoordigheid te gunnen, dan zou daar ongetwijfeld het glanspunt van de Lustrumfeesten gezocht kunnen worden.

Wij moesten dit jaar afscheid nemen van twee personen, die elk op hun beurt het Corps aan zich verplichtten. Meermalen reeds werden zij met woorden gevierd en ik meen mij te kunnen bepalen tot de herinnering aan de oprechte hulde, die het Corps op den avond der Almanak-uitreiking bracht aan Prof. Dr. S. Hoogewerff, toen hij mij in de gelegenheid stelde hem de gevoelens van het Corps te vertolken.

En evenzoo duidelijk staat ons voor oogen, hoe een dichte menschenmassa voor het huis van Prof. Mr. B. M. Pekelharing geestdriftig juichte, toen hem bij monde van den toenmaligen President de hulde gebracht werd van het Corps, dat met leedwezen zijn aanstaand vertrek vernomen had.

Tegenover het verlies van hen beide in ons studentenleven kan getuigd worden, dat wij in den nieuwen Rector Magnificus, mogen begroeten den man, die reeds meermalen van zijn warme belangstelling en sympathie voor het Delftsch Studentencorps blijk gaf. En dat hij in het laatste niet alleen staat mogen wij afleiden uit de regeling der examens, waardoor de professoren het ons mogelijk maakten, de a.s. feesten op den voor ons meest gunstigen datum te vieren.

Voegen wij hieraan toe, dat ook de stad Delft heeft getoond, de belangen van ons Corps te willen steunen, waar de Gemeenteraad ons het Marktterrein voor een deel der feestelijkheden afstond, dan mogen wij besluiten, dat onze positie tegenover Technische Hoogeschool en buitenwereld in samenvoeging met de gunstige inwendige verhoudingen, ons met vreugd mag vervullen.

Mijne Heeren,

Het verleden en het heden zijn thans herdacht. Een woord over de naaste toekomst moge een einde maken aan de reeks van beschouwingen waarvoor ik uw aandacht vroeg.

Dezen avond en de dag van morgen zullen wij juichend en feestend doorbrengen om den inzet van het 61e Corpsjaar te vieren. Maar steeds duidelijker rijzen aan den horizon op de dagen van 29 Juni—4 Juli, wanneer door heel Delft de feestvreugde zal losbarsten, wanneer velen, die hier vroeger onze plaatsen innamen zullen terugkeeren naar de stad hunner jeugd en vreugd, om dan allen gezamenlijk te vieren het Corps, dat krachtig en bloeiend getreden is uit een nieuw tijdperk van vijf jaren.

Dan zullen wij ons kunnen inleven in den weeldetijd, waarvan Lorenzo de' Medici ons binnen Delft zal doen genieten. Een woord van hulde zij hier gebracht aan den hoofdpersoon, die reeds thans al zijne krachten inspant, om als middelpunt der Florentijnsche grooten ons mee te voeren naar dien tijd, die het heden zal doen vergeten en daardoor den weg naar ongedwongener feestvreugde opent.

Staande aan het begin van het Nieuwe Jaar, mogen wij ons in feestelijke stemming verheugen over het verleden.

Waar ons Corps zich sterk gevoelt in het heden, daar kunnen wij ook vroolijk de toekomst tegemoet gaan.

Daarom verzoek ik U allen, den eersten dronk te wijden aan den voortdurenden bloei van ons geliefd Delftsch Studentencorps.

Hulde aan Prof. Pekelharing.

Een aantal oud-leerlingen, leerlingen, collega's en vrienden van prof. mr. B. H. Pekelharing, wien op zijn verzoek, tegen den 1sten September a.s. eervol ontslag is verleend als hoogleeraar in het Staats-administratief- en handelsrecht en in de staathuishoudkunde aan de Technische Hoogeschool, wenschten den hoogleeraar bij het verlaten van dien werkkring, waarin hij gedurende meer dan drie en dertig jaren zoo voortreffelijk arbeidde, een blijvend bewijs te geven van de waardeering, de hoogachting en de vriendschap, die zoo velen in allerlei kring voor zijn werk en zijn persoon gevoelen.

Het plan vond allerwege hartelijke instemming; niet minder dan 700 personen verlangden zich bij eene hulding van den zoo gevierden oud-hoogleeraar aan te sluiten.

Velen hunner waren Zaterdagmiddag te 5 uur bijeengekomen in de bovenzaal van den Restaurant Royal te 's-Gravenhage, om bij de plechtigheid tegenwoordig te zijn.

De voorzitter van het uitvoerend comité, de heer R. A. van Sandick, sprak in deze bijeenkomst prof. Pekelharing toe.

Hij herinnerde hoe op het bericht van prof. Pekelharing's aftreden zijn vrienden behoefte gevoelden hem te huldigen.

De dag van het aftreden bracht de dagen der jeugd in herinnering. Voor uw oudste leerlingen, zoo vervolgde spr., was het de herinnering aan een twee-en-dertig-jarigen man, die in 1874 aan de Polytechnische School alhier op den 6en Januari zijn ambt aanvaardde.

Nog vóór de Senaat van het Delftsch Studentencorps zijn opwachting bij zijn Hooggeleerde had gemaakt, brachten secretaris en commissaris van het bestuur der Debating-Club hem een bezoek en noodigden hem uit dienzelfden avond wel de vergadering van die Studentenvereniging met zijne tegenwoordigheid te willen vereeren.

Het was eene valstrik, die u gelegd werd, want toen u des avonds argeloos de vergaderzaal en de leeszaal der Societeit Phoenix binnentradt, werd u verwelkomd door onzen voorzitter H. van Kol, die u mededeelde, dat u was benoemd tot eere-voorzitter van de Debating en u geheel onvoorbereid de vraag gesteld of u die benoeming wildet aannemen. Die handelwijze zondigde zeer zeker tegen den vorm. Maar wijs geworden door de ervaring, opgedaan gedurende de laatste jaren van het verblijf in Delft van uw ambtsvoorganger prof. De Bruyn Kops en gedurende het interregnum, toen de lessen waren opgedragen aan den bekenden Haagschen advocaat mr. Van Gigh, vreesde men dat gij, indien u de gelegenheid werd gegeven tot voorafgaande informatie u nog tweemaal zoudt bedenken vóór gij dat eere-voorzitterschap onvoorwaardelijk zoudt aannemen, zooals gij destijds staande de vergadering hebt gedaan.

Thans na 33 jaar is het oogenblik gekomen dat het toenmalig bestuur: H. van Kol, D. H. Havelaar en ik, u onze verontschuldiging aanbieden voor een krijgslist uit de gulden dagen onzer jeugd, een krijgslist, die volkomen succes had en waarover wij nooit eenige gewetenswroeging hebben gehad.

De Debatingclub in hooge mate gedisorganiseerd en gedegenererd vóór uw komst, werd door uw invloed, door uw leiding tot een der bloeiendste gezelschappen in de Academiesteden.

Er was een band geknoopt tusschen u en de Delftsche studeerende jongelingschap, die steeds hechter werd.

Ons verblijf te Delft omvat slechts een luttel aantal jaren. Geslachten van studenten volgden elkaar onafhankelijk op, maar gij waart de permanentie. En hier staan ze nu voor u, de vertegenwoordigers van al die generaties, die gerekend van de oudsten tot de jongsten, een menschenleeftijd verschillen, doch die allen tot u opzien als tot hun leermeester in den tijd toen ze waren jong, ontvankelijk voor alle indrukken en onafhankelijk in hun denken en in hun leven.

In het studentenleven van velen komen oogenblikken voor van wanhoop, oogenblikken waarin men twijfelt aan zijn toekomst, twijfelt aan zichzelf. Het zijn niet altijd de minst begaafden of de minst ernstigen, die tot zulk een toestand van inzinking komen. Soms is het een gevoel van niet opgewassen te zijn tegen de studie, twijfel aan aanleg voor de techniek; vrees voor een bepaald vak, voor een bepaalden professor zelfs, knaging van het geweten over niet aan studie besteede tijdvakken, leidende tot dikwijls gemotiveerd ingrijpen van ouders of voogden. Hoe dikwijls hebt gij dan die jongelieden de helpende hand toegestoken, zijt gij de middelaar geweest in droevige

tragedies en is door uw tactvolle tusschenkomst een jong menschenleven, dat dreigde verloren te gaan, verzoend met zijn omgeving teruggegeven aan de maatschappij.

Dat gij dit kondet doen, was een uitvloeisel van een karaktertrek, dien wij allen zoo hoogelijk hebben gewaardeerd. Uw waardeering voor andersdenkenden, uw zacht oordeel over alle menschelijke handelingen. Maar niet slechts onder uw oud-leerlingen heerschte er onvrede, bij het vernemen van uw voornemen tot aftreding.

Ook onder uw vele vrienden buiten den kring der oude Delftsche studenten kwam ontroering. Gij zult mij ten goede houden dat ik hier een citaat geef, dat u zeker bekend is.

Gij opendet uw college over arbeidswetgeving, dat in 1907 is uitgegeven, bewerkt door N. G. Kam, w.i., met den volgende zin:

„Tegenwoordig behooren tot de belangrijkste bemoeiingen van het staatsbestuur die, welke het sociale leven der bevolking betreft”.

Onder hen, die zich bezighouden met de studie van dat sociale leven der bevolking zijn er niet velen, die niet met u in aanraking zijn gekomen. En toen gij den 6n Januari 1899 uw 25-jarig jubileum vierde, waren, naast uw oud-leerlingen, velen uit die kringen opgekomen, om hun waardeering uit te spreken voor uw werkzaamheid op sociaal-economisch gebied. Ook zij eischen thans de hun toekomende plaats.

Aan den oproep om samen te komen op den 7n Mei te 's-Gravenhage, teneinde te bespreken op welke wijze een blijvend blijk van waardeering aan u kon worden gegeven, werd ook door hen gaarne gehoor gegeven en het geopperde denkbeeld om niet te versnipperen, doch om allen samen te werken, had onverdeelde instemming.

Met groote sympathie werd begroet het denkbeeld van P. L. Tak om een gedenkpenning te laten slaan, die aan de eene zijde uw beeldenaar, aan de andere zijde een gezicht op Delft zou dragen.

Den 14n Mei 1907 gaaft gij uw laatste college en ge naamt met een diepgevoeld woord afscheid van uw leerlingen. Denzelfden avond maakte een commissie, gekozen uit allen, die u een goed hart toedragen, haar opwachting bij u. Zij bestond uit prof. S. G. Everts, hoogleeraar aan de Technische Hoogeschool; P. L. Tak, lid van de Tweede Kamer; J. W. Albarda, leeraar aan de H. B. S. met 5-jarigen cursus te 's-Gravenhage, G. A. Kessler, student aan de Technische Hoogeschool, president van de centrale commissie voor de studiebelangen, en mij.

Wij waren zoo gelukkig uw toestemming te verwerven, hetgeen voor u betekende een reeks van zittingen voor den kunstenaar Faddegon.

Aan de verwezenlijking van het denkbeeld heeft Tak, die een artiest was in zijn hart, met groote voorliefde gearbeid.

(Zie vervolg Tweede Blad).

FEESTNUMMER

REDACTIE en UITGEVER zijn voornemens bij gelegenheid van het aanstaande XIIe Lustrum van het D. S. C. twee feestnummers uit te geven, waarvan het eerste in het begin, het tweede, bevattende een voorloopigen indruk der feestelijkheden, aan het einde van de feestweek zal verschijnen. Het ligt in de bedoeling deze nummers te voorzien van een gekleurden omslag, van pentekeningen, fotografiën, vignetten en van alles wat het geheel ten goede kan komen. Daartoe wordt bij dezen uitgeschreven eene

PRIJSVRAAG

open voor leden en oud-leden van het D. S. C., voor ONTWERPEN VOOR EEN OMSLAG, in zwart en hoogstens twee vlakke kleuren. Beschikbaar wordt gesteld een PRIJS, bestaande uit een boek- of plaatwerk, of eenig ander voorwerp naar keuze van den inzender, ter waarde van f 25,—.

Verder houdt de Redactie zich aanbevolen voor het ontvangen van alle mogelijke foto's, vignetten, pentekeningen of andere bijdragen, die ter illustratie of versiering kunnen dienen.

De beoordeeling geschiedt door de Redactie in overleg met den Uitgever.

Ontwerpen voor het omslag (ter ware grootte van een nummer van dit blad) moeten onder motto en vòòr of uiterlijk op 15 MEI a.s. worden ingezonden bij de Redactie. Voor fotografiën en anderszins wordt geen bepaalde termijn gesteld, doch eventueele inzenders zullen vooral den Uitgever verplichten hun bijdragen zoo tijdig mogelijk in te sturen. De ontwerpen blijven eigendom van het Studenten Weekblad.

Het ligt in de bedoeling deze feestnummers aan alle abonné's aan te bieden, en afzonderlijk *niet* in den handel verkrijgbaar te stellen.

Echter wordt de gelegenheid opengesteld zich tot het einde van dezen jaargang te abonneeren voor f 1,50.

TWEEDE BLAD

behoorende tot het STUDENTEN-WEEKBLAD
van 27 MAART 1908. No. 23.

Hoezeer betreuren wij het, dat hij dezen dag niet heeft mogen beleven. Uw vroegere ambtgenoot, prof. mr. M. W. F. Treub, heeft de opengevallen plaats in de commissie ingenomen. En nu zijn velen opgekomen om de verwezenlijking in metaal van ons denkbeeld te aanschouwen, daarmee uw arbeid en uw persoon huldigende. Maar gij ziet hier slechts een klein deel van hen, die deden blijken van hun instemming met ons plan. Want wij vertegenwoordigen meer dan 700 personen uit Nederland, Nederlandsch Oost- en West-Indië en uit vele landen, waar niet de Nederlandsche vlag waait: uit zoo goed als alle landen van Europa, uit de Vereenigde Staten, Canada, China, Voor-Indië enz.

En zoo mag ik dan hier spreken namens een breede schaar van landgenooten van de meest verschillende politieke richting, die hier een syndicaat hebben gevormd in den gunstigsten zin.

Hoewel nu de gedenkpenning zelf niet gereed is, zoo zijn wij tot u gekomen met de vraag, of gij bereid zoudt zijn tot het in ontvangst nemen van een bronzen afgietsel van uw, door J. M. Faddengon geboetseerde beeltenis en even welwillend als gij hebt willen poseeren voor dezen artiest, even welwillend hebt gij u bereid verklaard om deze beeltenis te aanvaarden. Zij ligt in een marmeren plaat, volgens een denkbeeld van uwen oud-leerling, den architect S. de Clercq.

Ik ben niet in staat hier de namen te noemen van uw vrienden uit wier naam ik spreek.

Een album met hunne handteekeningen, vervaardigd door de firma E. P. van Bommel, moge u die in herinnering brengen.

Wanneer ge dat album zult doorbladeren, dan zult ge, als in den toverspiegel der fabel, uw geheele leven langs u zien voorbijgaan. Uw sterk geheugen van namen en personen zal als vanzelf allerlei herinneringen bij u wakker roepen, herinneringen aan ieder afzonderlijk, die zijn naam in het album geplaatst heeft.

Welk een verscheidenheid van personen en hoe verschillend is de band, die u aan ieder enkeling uit het album bindt.

Studenten, professoren en oud-professoren der Technische Hoogeschool en der Nederlandsche Universiteiten, civiele, werktuigkundige, scheepsbouwkundige, bouwkundige, scheikundige en electrotechnische ingenieurs uit alle deelen der wereld en zij, die naar Delft gingen om ingenieur te worden, doch die het hoofdspoor verlaten hebben om menigmaal op een zijspoor hun levensdoel te vinden.

Staatslieden, administrateurs, bestuurders van naamlooze vennootschappen, wetenschappelijke mannen, kunstenaars, voormannen uit de arbeidersbeweging uit vervlogen dagen en uit het heden, vrienden uit de plaatsen, waar ge achtereenvolgens hebt gewoond en ten slotte vele anderen met wie gij in aanraking zijt gekomen door het lidmaatschap van Staatscommissiën en door uw redacteurschap van het „Sociaal Weekblad” en de „Vragen des Tijds”. Zij konden niet allen tegenwoordig zijn, doch in hun gedachte leven zij op dit oogenblik in den vreemde met ons mee.

Wij zouden zoo gaarne thans den Gedenkpenning kant en klaar hebben gehad. Wij zijn daarin echter niet geslaagd. Doch al is de gedenkpenning niet gereed, toch zijn wij zoo gelukkig om u de afslagen van de stempels te kunnen aanbieden, den beeldenaar en de keerzijde in een étui, bestemd tot berging der medailles, hetgeen ontworpen en uitgevoerd is door J. Eissenloefel. Die Gedenkpenning zal ook na lang vervlogen jaren als geen onzer meer onder de levenden behoort, in 's Rijks Muntenkabinet en andere penningverzamelingen aanwezig zijn en zodoende het feit vereeuwigen, dat er in 1907 bij uw aftreden als professor zoovele personen waren, die er behoefte aan hadden een blijvende herinnering te scheppen aan uw streven en uw arbeid te Delft.

Mag ik u nu ten slotte verzoeken de eerste bladzijde van het album in te zien. Gij zult daar aantreffen een oorkonde van den volgenden inhoud:

„Ter eere van Baltus Hendrik Pekelharing, doctor in de rechten, hoogleeraar aan de Polytechnische School en aan de Technische Hoogeschool van 6 Januari 1874 tot 1 September 1907, hebben leerlingen, oud-leerlingen, ambtgenooten en

vrienden een penning doen slaan als een blijvende hulde van dankbaarheid en genegenheid.

Dit album bevat hunne namen.

Pekelharing's scherp oordeel en groote kennis droegen rijke vruchten voor zijn onderwijs. Zijn werk leeft in hoofden en harten zijner leerlingen, en doordringende in het handelen van velen, gedijt zijn leerring het gansche volk”.

De rede van den heer Van Sandick werd met luide bravo's begroet.

Toen professor Pekelharing zich had hersteld van de ontroering, welke zich van hem had meester gemaakt, nam hij het woord om allen te danken, die aan de hulde van dezen dag hadden deelgenomen.

Hij meende dien dank niet beter te kunnen brengen dan in den vorm van een hulding dergenen, die deel hebben uitgemaakt van het Uitvoerend Comité. Hij wees dan in de eerste plaats op de nationale en internationale positie van beteekenis, van den heer Van Sandick; op de groote bekwaamheden van zijn oud-collega prof. Everts; op de aantrekkelijke figuur van een zijner meest bekwame oud-leerlingen, den heer Albarda, die zijn liefde aan het onderwijs heeft verpand, doch de publieke zaak nimmer uit het oog heeft verloren; op den altijd serieuzen arbeid van den heer Kessler, die in alle opzichten de voetstappen heeft gedrukt van zijn genialen vader, en op de groote verdiensten van wijlen P. L. Tak, die vóór prof. Treub, deel uitmaakte van het Uitvoerend Comité. Zich tot den laatste richtende, herinnerde hij er aan, hoe hij 18 jaren geleden werd uitgenoodigd een meeting te presideeren, waar Treub zou spreken.

Het was in de dagen van de krachtige propaganda der Amsterdamsche radicalen.

De herinnering aan die vergadering was niet zoo aangenaam; zij was rumoerig. Maar nooit is sedert de vriendschap met Treub verbroken, waarop spr. trotsch was, omdat Treub iemand is van zeldzaam hooge qualiteiten.

De brief van hem ontvangen bij zijn ontslagaanvraag als professor, zou spr. als een document van waarde bewaren.

Overtuigd heden „een potje te mogen breken”, ging prof. Pekelharing over tot het geven van een schets van zijn loopbaan. Steeds was hij zich bewust geweest van zijn tekortkomingen; altijd dankbaar wanneer anderen hem daarop hadden gewezen. Roeping tot zijn later ambt had hij niet gehad: hij was geroepen. Zijn idealen gingen aanvankelijk in de richting van het ambtenaarschap. Hij wenschte niets liever dan „referendaris”, — kon 't zijn — Kamerlid te worden. Maar dan — zoo vertelde de spreker verder — ging hij naar het onderwijs over; doceerde te Zutphen staatswetenschappen, — en aardrijkskunde en boekhouden. Van de laatste vakken wist hij een bitter klein beetje, maar het ging goed. Hij zag nooit in zijn leerlingen een vijandige macht; hij schonk hun, zij hem vertrouwen. Te Zutphen kwam hij ook in aanraking met de politiek, trad op als leider van de „Zutphensche Courant” — wat niet de aangenaamste dagen van zijn leven zijn geweest. Want wel had hij uiterst bekwame medewerkers — in Den Haag o. a. de oud-Ministers Veegens en Borgesius, wien hij heden hartelijk huldigde om hun groote talenten — maar zijn richting was niet steeds die van commissarissen. Voornamelijk niet in de sociale questie, die hem aantrok en die toen reeds meer op den voorgrond begon te treden. De botsing kwam, toen spr. een artikel had geschreven over de sigarenmakers-staking in 1873. Het was in die jaren dat de hoogleeraarszetel te Delft vacant kwam, en het is een van zijn gelukkigste oogenblikken in zijn leven geweest, toen hij dien zetel mocht innemen. In den aanvang gevoelde hij ook daar het gemis aan kennis van verschillende vakken, maar ook hier hielp hem het vertrouwen in en van zijn leerlingen. Vooral de uitbreiding van de sociale wetgeving, de bestudeering en het doceeren daarvan heeft hem te Delft een buitengewoon genot gegeven. En dat dit vak er in ging, was voor spr. een element van levensgenot. . . .

Totdat eindelijk verleden jaar het uur van scheiden kwam; scheiding in corporatieven en individueelen zin. Immers het heeft spr. leed gedaan te moeten scheiden van de verschillende vereenigingen en van zoovele personen die zijn vrienden waren geworden. Vooral het afstand doen van de gezellige bijeenkomsten ten zijnent ging hem aan 't hart; van die bijeenkomsten, waar vrij uit werd gesproken, maar alleen dan over collega's wanneer het was over hun persoon of hun arbeid te loven.

Herinnerende aan het afscheid te Delft hem bereid, verklaarde prof. Pekelharing bijzonder te hebben gehecht

aan het oordeel toen over hem geveld door de studenten en de hooge Regeering.

En nu was eindelijk deze dag gekomen — een diës, samenvallende met de diës natalis van het Delftsch Studentencorps. Spr. kon, meende hij, niet beter doen, dan in deze oogenblikken eerbiedig te herdenken de oude Polytechnische School en te eindigen met een hartelijken en innigen wensch voor den bestendigen bloei van de Technische Hoogeschool. (Daverend applaus).

Alle aanwezigen, onder wie zich bevonden de oud-Ministers Veegens en Van Raalte, vele voormannen uit de vroegere en tegenwoordige arbeidersbeweging, als Heldt en Henri Polak, en tal van ingenieurs en studenten, gingen den professor de hand drukken en de geschenken bezichtigen.

Te 7 uur volgde een gemeenschappelijken maaltijd, waaraan ongeveer 60 personen deelnamen.

(Handelsblad).

Examen.

'n Onding, waar ik nooit om vroeg
En waar ik op bevel voor zwoeg
Dat noem ik mijn examen.
Mijn arme kop doet me al zeer.
Het gore boek waaruit ik leer
Trap ik nog uit de ramen!

Geen duivel die 't heeft uitgedacht
Die is daarvoor nog veel te zacht
Voor zoo'n examen.
Een wandluis heeft nog meer plezier.
Ik arme, ik verveel me hier.
De zon schijnt door de ramen!

De schoone zaak waarvoor ik zweet,
Waarvoor ik zelfs de kroeg vermeed,
Dat is dat rot-examen.
De lente niet tot werken dwingt!
De zonne licht, de vogel zingt,
k' Wou m'n vrienden kwamen!

AMSTERDAM.

S.

Herinneringen.

Herinnert ge u noch?

Ja ik hoorde het nog vanavond zeggen. Gij allen weet de beteekenis van deze woorden, zoo zoet in onze ooren, een punt van stilstand op den langen levensweg. Ge hoort ze van uwe vrienden op uw kamer, gezeten om de gezellige kachel bij een rustig schemerlichtje, ge hoort ze in vroolijke stemming en jeugdige overmoed, ge hoort ze bij de namiddagwandeling midden tusschen een ernstig gesprek geworpen, bij vreugd en droefenis, bij spijt en misnoegen en trotsch en geluk . . . „herinnert ge u noch?”

O welk een tooverwoorden. We worden van uit het drukke, opdringende leven teruggebracht naar een stille plek, waar het kalm is en vreedzaam, waar geen zorgen ons in beslag nemen en geen pijnen ons kwellen, en daar loopen we een oogenblik veilig rond, vergetend de werkelijkheid en met al onze zinnen opnemend en genietend.

We zijn voor een oogenblik onszelf niet meer en zien als in een droom, zonder besef; reeds lang verschenen stralen worden van uit de verte teruggeworpen in een spiegel, waarin we voor een oogenblik het voortdurend verder weggaande beeld nog eens mogen zien. En we staan verrast met open oogen te zien, bang niet genoeg en niet volop de geheele omvang er van te hebben vastgehouden in dat eene oogenblik van schoonheidsbesef.

En nieuwe tooneelen komen ons voor den geest, luchtspiegelingen staan voor onze oogen, schilderijen en beeltenissen worden helder verlicht ons voorgehouden. De eerste flauwe lijnen van de teekening worden scherper, de gelijkenissen gaan spreken, het beeld wordt werkelijkheid, de poppen op het tooneel bewegen, de portretten van de schilderijen treden uit de ramen en door het landschap der luchtspiegeling waait een werkelijke wind, natuur maakt helder wat schijnsel was en zonnelicht en blauwe lucht komen van achter het mistige waas te voorschijn.

Of wel. Het geweten knaagt in ons binnenste. —

Ook nu weer is er een gevoel van spijt dat ons tot den terugblik roept; het is nu een treuren om vervlogen geluk en verloren illusies. We zijn in 't volle besef van eigen nietigheid en zien onze jongste en hoogste idealen tegen den muur van nootlottig gebeuren stuk geworpen. Doch voor dat vernielingswerk weten we wát er was en zelf aan de dreigende golven overgeleverd zien we het land dat we verlieten en komen ons huiselijk geluk, liefde, eigen streven, de oude wereld tegemoet. We wandelen op vasten bodem en ontmoeten oude bekenden, strijden tegen vijanden en ondeugden, gelooven opnieuw in onszelf. Weer wagen we ons op zee, strijden met de elementen en meenen te zullen overwinnen wat inderdaad reeds een verloren gevecht is geworden.

„Weet ge nog wel, toen . . .”

Ik hoor het voortdurend en zie ze, diegenen die gedenken. 't zijn de ontevreden kleinzieligen die niet verder zien dan binnen hun eigen huis en erf, en die niet willen waardeeren wat verder is gelegen dan dichtbij,

't zijn diegenen, die nieuwe wegen inslaan en over de grenzen gaan naar andere verre streken en voor het laatst nog eens voelen wat zij zullen missen van vaderland en vrienden,

't zijn de levenden onder de dooden die den rots voor de grafspelonk wegschuiven en de weder opgeleefde geesten een uitweg aanwijzen naar een nieuw leven, die het doodskleed weg willen rukken van schijndooden, daarmee verhinderende dat zij voor eeuwig sluimeren,

't zijn ouden van dagen, die de goede oude tijd zoo jong weten,

't zijn man en vrouw in liefde wandelend die eene bevestiging vinden van de vaste banden, die hen binden,

't zijn groote aanverwante geesten, die putten uit de bron hunner toen nog schrale gedachten,

't is een groot volk, dat zichzelf herkent.

Weemoedig klinkt een oude melodie!

Is de gedachte machtig en helder, droefgeestig is de gedachtenis.

Zoo is het eene verheven en eenig eeuwig jonge gedachte te weten dat men student is, toch is het misschien met tranen in de oogen dat er zijn die zeggen: „Ik ben student geweest,” en die erbij voegen: „Ik herinner mij nog . . .”

Doch hoe ook de herinnering is, zij mogen weemoedig zijn, dat het slechts in vollen ernst is dat wij missen.

Velen wenschen een gelukkige toekomst.

Ik zou, wanneer ik iemand iets goeds mocht toewenschen, voor hem willen dat hij zeggen kon: „Ik herinner me nog . . .” met tranen in de oogen en een glimlach op de lippen.

A.

Delftsche Studenten Sportvereniging.

Het benodigde geld voor den aankoop van het Sportterrein aan het laantje van Vollering is, dank zij de zoo zeer te waardeeren steun van de Commissie van Toezicht van oud-Leden van het D.S.C. en belangstellenden bijeengebracht. De aankoop van het terrein wacht nu dus nog slechts op het koopcontract. Bij het verschijnen van dit nummer van het Weekblad zal hoogstwaarschijnlijk de Lawn-Tennisclub weder nieuw leven zijn ingeblazen.

Zij, die hiervan lid wenschen te worden, worden verzocht ten spoedigste te teekenen, zoodat het Bestuur der Sportvereniging zal weten hoeveel tennisbanen aangelegd kunnen worden.

Wij mogen dankbaar zijn dat eindelijk het oogenblik is aangebroken dat de Delftsche studenten als zij rugpijn hebben van het hangen over een teekenplank, en uitgebeten vingers van laboratoriumwerk, gezondheid kunnen opdoen in de vrije natuur.

Geslaagd.

De plannen van hem of hen, die het initiatief namen, tot oprichting der Sportvereniging, zijn met succes bekroond.

Aan hen en ook aan de uitvoerders der plannen, die een einde zullen maken aan den ongezonder toestand, waarin een hockey-, een voetbal-, een tennisclub zonder terrein kunnen geacht worden te verkeeren, komt de dank toe van alle beoefenaars dezer diverse takken van sport, hier te Delft.

Hoewel, naar wij meenden op te merken, in den beginne de animo om aandeelen te nemen niet groot was, verbeterde dit toen het tegen den kritieken 25en liep zienderoogen: met meer teekenen van tevredenheid schenen de bestuurders der D.S.S.V. elkaars mededeelingen omtrent ingekomen toezeggingen aan te hooren, totdat Dinsdagavond het vrijwel zeker mocht heeten dat de koop van de terreinen aan het laantje van Vollerling zou geschieden, waartoe de algemeene vergadering van den 19en het Bestuur bij eventueel volteekend-zijn der leening gemachtigd had.

Met den noodigen spoed kunnen en zullen nu de werkzaamheden, noodig om het terrein voor zijn doel geschikt te maken, een aanvang nemen. Indien het weer een beetje meewerkt en zich niet onderscheidt door te zorgen voor vele millimeters neerslag per dag, is het mogelijk tennisbanen in een week of zes te maken en geheel in bespeelbaren toestand te brengen.

En dan zal werkelijkheid zijn geworden, wat zoovelen tot kort geleden nog een droom dachten: Studenten-lawn-tennisbanen in Delft! —

Onjuist Bericht omtrent Koninklijk bezoek.

Het bericht dat Zaterdag 11. in vele couranten voorkwam, en dat wist mede te deelen dat „het steekspel te houden door leden van het Delftsch Studentencorps, waarschijnlijk door de Koninklijke familie zal worden bijgewoond,” is op zijn minst genomen zeer voorbarig.

Het spreekt van zelf dat het aannemen van een uitnodiging tot bijwoning van het toernooi zeer zal worden op prijs gesteld en dat behalve het bezoek op zichzelf zijn onmiddellijk gevolg, met name de waarschijnlijk dan nog grootere toevloed van belangstellenden, aan de feesten veel zal bijzetten.

De korte beschrijving van de indeeling der tribune in ons vorig nummer, naar aanleiding van de zoozeer gewaardeerde toestemming van den Gemeenteraad om het toernooi op de Markt te doen plaats hebben, zal het hoogstwaarschijnlijk geweest zijn, die den oppervlakkigen nieuwtjes jager van het een of ander groot of klein dagblad aanleiding gegeven heeft zijn onjuist bericht te lanceeren.

Wij willen hopen dat het ditmaal niet de slechte en voor Delft zoozeer teleurstellende gevolgen zal hebben, die dergelijken onjuiste of voorbarige berichten plegen na zich te slepen en verwachten dat de pers van deze tegenspraak nota zal willen nemen.

Enkele dagen geleden is de aanstaande hoofdpersoon naar Florence vertrokken, naar wij vernemen om daar zijn kennis, aangaande de door hem voor te stellen figuur benevens diens tijd en omgeving, te verrijken.

Studiebelangen.

T. H.

Het College van Rector Magnificus en Assessoren der Technische Hoogeschool maakt bekend, dat zij die deel wenschen te nemen aan een der candidaats-examens volgens de artt. 8 tot 14 van het Koninklijk Besluit van 4 Juli 1905 (Staatsblad No. 227), welke in de maanden Mei en Juni 1908 aan de Technische Hoogeschool zullen worden afgenomen, zich vóór 10 April a.s. schriftelijk moeten aanmelden bij den Voorzitter der afdeling, door welke het af te leggen examen wordt afgenomen.

Voor nadere bijzonderheden wordt verwezen naar de aankondigingen in het hoofdgebouw der Technische Hoogeschool.

—o—

Bij beschikking van den Minister van Binnenlandsche Zaken is benoemd voor het tijdvak van 23 Maart tot en met 31 Augustus 1908 tot assistent voor de architectuur aan de Technische Hoogeschool te Delft, I. van Wijngaarden, architect te Rotterdam.

—o—

Bij beschikking van den Minister van Binnenlandsche Zaken is benoemd:

1. Voor het tijdvak van 1 April tot en met 31 December 1908 tot bediende bij de mechanische technologie aan de Technische Hoogeschool te Delft, W. Koolhoven, alhier.
2. Voor het tijdvak van 1 April tot en met 31 December 1908 tot bediende bij de mijnkunde aan de Technische Hoogeschool te Delft, H. F. van Dreumel, alhier.

—o—

De colleges M_2 , W_3 , S_3 en E_3 , toegepaste mechanica van Donderdag 10—11 en Vrijdag 11—12, zullen tot nadere aankondiging gegeven worden door den hoogleeraar Klopper, die ook de oefeningen graphostatica zal leiden.

De overige colleges van den hoogleeraar Dr. Linsenmann zullen tot nadere aankondiging niet worden gegeven.
23 Maart 1908.

(Zie vervolg Derde Blad).

ADVERTENTIEN.

Te huur aangeboden:
een nette gemeubileerde
ZIT EN SLAAPKAMER,
naar verkiezing met of zonder Pension.
Adres: VAN LEEUWENHOEKSINGEL 3.

Te huur:
eene ongemeub. **VOORKAMER**
waaraan grenzende ruime **SLAAPKAMER**
voor 2 Personen.

De kamer bevat 2 ramen en andere gemakken en geeft uitzicht op een lief tuintje, nette doch stille omgeving.
Adres: Bureau van dit Blad.

CAFÉ „DE BRUINVISCH”.
ZATERDAG 28 en ZONDAG 29 MAART,
CONCERT
te geven door het gunstig bekende Trio
gezusters WESTERBOURGH, Viool, Violoncel
en Piano. — AANVANG 's avonds 8 UUR.

Eettafel aangeboden

voor 3 à 4 Heeren; billijke prijs.
Adres KOORNMARKT 36.

DELFTSCHE Limonade-Siropen

Sinaasappel- of Oranje-Limonade
75 cts. per flesch; 6 flesschen franco zending.
NIEUWE LANGENDIJK 50.

Aanbevelend,

W. DE HOOGH.

Biljarts „t Is-Me-Edso”,

overtreffen ieder ander fabriikaat.

Te bespelen Stations-Koffiehuys.
KRUIF.

Pilsner Urquell.

Franciskaner
(Leisbrau).

CAFÉ RESTAURANT
BÜHLER
HOUTTUINEN 2, — DELFT.
Gelegenheid tot DINEEREN.
Kan nog 1 à 2 vaste
EETTAFELS plaatsen.

Voorhanden in den Boekhandel J. WALTMAN JR.,
Binnenwatersloot 33, de verschillende nummers van de

Nederlandsche Handleiding voor de
bezoekers van de Fransche Opera,
als: La Mascotte, Hamlet, Samson et Dalilah, Cavalleria
Rusticana, Roméo et Juliette, Manon, Tannhauser, Lohen-
grin, L'Africaine, La Juive, Les Huguenots, Mignon,
Guillaume Tell, Freischütz, Le Trouvère, Le barbier de
Seville, Aïda, Violetta, Martha, Le roi d' IJs, Faust, Carmen.

Prijs per nummer f 0,25.

MAISON HAAS,
CUISINIER,
34 — Koornmarkt — 34.

Uitzending van dagelijkse **DINERS van af 50 en**
60 cent, en van **80 cent,** bij abonnement **70 cent.**

VOORHANDEN bij J. WALTMAN JR.
Boekhandel, Binnenwatersloot,
de TWEEDE DRUK van
AVONTUREN ALS
STRAATMUZIKANT

DOOR

J. L. PISUISSE en M. BLOKZIJL.
(NAPHTALIE DE ROSA en JOSEPH PARDO).

Versierd met 23 teekeningen, waarvan de
meesten naar portret van LOUIS RAEMAEKERS
en eenige schaduwbeelden van JAN FEITH.

Sedert jaren is er niets verschenen, dat zoo algemeen
in den smaak van het groote publiek viel, dat zoo gunstig
werd besproken en waarmede men zich zoo geamuseerd
heeft, als met de avontuurlijke reis van deze twee, als
Straatmuzikant verkleede en levende Journalisten.

De eerste Reuzenoplaag was in 3 dagen
geheel uitverkocht.

Prijs in geïll. omslag f 0,90;
in prachtband f 1,25.

DRY MONOPOLE
HEIDSIECK & Co
WALBAUM, LULING, GOULDEN & Co SUCC.
REIMS, MAISON FONDÉE EN 1785.

Verschenen bij J. WALTMAN Jr. te DELFT,
en door tusschenkomst van elken Boekhandel verkrijgbaar:

LORENZO DE' MEDICI

Uitgave der Maskerade-Commissie, in verband
met het XII^{DE} LUSTRUM van het DELFTSCH
STUDENTENCORPS. :: :: :: :: ::

Prijs: Ingenaaid f 0,60; Gebonden f 1,00.

DERDE BLAD

behoorende tot het STUDENTEN-WEEKBLAD
van 27 MAART 1908. No. 23.

Prullewerk.

Eigenlijk had ik mij voorgenomen niets te schrijven. 't Beste middel om prullewerk recht te laten wedervaren, is het dood te zwijgen. En als ik nu toch schrijf, dat de tentoonstelling in de Korenbeurs eene onmogelijke expositie is, dan zijn er waarschijnlijk wel eenigen, die 't eens zullen gaan zien, en niet zoo maar dadelijk kritiek voor waarde-uiding aannemen. Nu, ik zal ze dan in allen gevalle er op voorbereiden, dat mijnheer Hanau beter deed om zich, zooals we in de wandeling zeggen, om zich in zijne aquarellen maar op te rollen.

't Is mij een raadsel, hoe iemand zulk werk durft expo- seeren en dan nog wel eene quasi-artistieke reclame gaat maken voor een tentoonstelling van verfstukken, half teekening, onjuist in potlood gezet, half gekleurde prent uit een jongenskleuralbum, of half uitgesponste, onoogelijk groene en geele tintencombinaties, zoodat er van iets dat aanspraak kan maken op den naam van aquarel niets overblijft. Mijnheer Hanau denkt misschien eerst een heir van vijandiggezinden te moeten overwinnen, om tot een waar- deerend nageslacht te komen; maar hij vergist zich, want hij is geen groot man.

Tot slot. Haast zou ik als een aanprijzer hebben geroepen: „Gaaf dat zien! Gaaf dat zien!” Maar ik doe het als een verontwaardigde, en ik zou willen, dat heel Delft, dat maar een grijntje gevoel voor smaak in zich heeft, vuur en vlam spuwde over de houten rekken met prullewerk in de Korenbeurs, woedend dat iemand timmermanskrabbels voor schetsen en teekeningen durft te houden en denkend dat wij met een roemzuchtig verleden van groote schilders achter ons en een heden van de nieuwe Hollandsche school om ons, nog derde rangs schilders zouden dulden.

R. C.

Central.

Korten tijd geleden ontvingen wij van den eigenaar van het hôtél en café restaurant Central, alhier, eene uitnoodi- ging tot bijwoning van de feestelijke opening van zijn sterk vergroote en geheel naar de eischen des tijds omge- bouwde inrichting.

Wij waren niet in de gelegenheid van deze uitnoodiging gebruik te maken, wat ons speet, aangezien elke verbetering, die Delft eenigermate meer aan bovengenoemde eischen doet beantwoorden, ons zeer welkom is en aan het hart gaat.

Wij zijn hier niet rijk gezegend met goede restaurants en bij een vergelijking met andere akademiesteden met name bijvoorbeeld Leiden, is Delfts minderwaardigheid niet te ontkennen.

Daarom moet iedere stap in de goede richting met vreugde begroet worden en als zoodanig ook de verbouwing van Central. Werkelijk is de verbetering groot en indien de gérant zijn gasten goede kost voorziet en ook bij voor- komende gelegenheden eens laat zien dat hij op het gebied van fijne keuken iets weet te presteeren, dan twijfelen wij niet of de inrichting zal zich in succes mogen verheugen en de hotelhouder met de lustrumfeesten goede zaakjes maken.

Een kleine verbetering van de wijnkelder benevens meer bediening zal dan echter geen kwaad doen.

Indien men er bijvoorbeeld der reunisten maag aangenaam weet te boeien en op die wijze een voortdurend exodus naar van der Pijl, Royal of elders in den Haag weet te voorkomen, wat de tijd trouwens alleen kan leeren, zullen wij den eigenaar daarvoor slechts dank kunnen heeten.

Nieuws uit de Hoofdstad.

Van den Burgemeester van Amsterdam is bij de Rege- lings-Commissie, ter viering van het 40-jarig bestaan van het Nederlandsch Gymnastiek-Verbond, de mededeeling ontvangen, dat het houden van een optocht op Zaterdag- avond 6 Juni, onder nader overleg van den te volgen weg, is toegestaan.

Deze optocht, waaraan honderden gymnasten van Binnen- en Buitenland zullen deelnemen, dient ter inleiding van het 20ste Grootte Vierdaagsche Bondsfeest met de Pinkster- dagen van 6 tot 9 Juni.

Nader deelt men ons mede, dat de Feestuitgave van het Turnblad, waarover wij vroeger reeds het een en ander mededeelden, aan alle kiosken verkrijgbaar is gesteld.

Het Gulden Boek voor de Tuberculeuse Kinderen.

Het bestuur van de Vereeniging ter Bestrijding der Tubercu- lose, te Rotterdam, deelt ons mede, dat zijn plan om een Gulden Boek uit te geven ten bate van het zee-hospitium voor tuberculeuse kinderen in Katwijk aan Zee, alom in den lande met verrassende sympathie is ontvangen. De bijdragen uit alle kringen van het maatschappelijk leven, van de kunstenaars en de dragers der wetenschap, stroomden reeds na de eerste aanvraag aan de redactie-commissie uit zijn midden toe. De oproep tot steun in den vreedzamen strijd tegen den wreeden vijand: Tuberculose, waar het nu in de eerste plaats geldt de kinderen te beschermen, heeft blijkbaar weerklank gevonden in het hart van de natie. En het Gulden Boek, dat thans ter perse ligt, zal in de meest verscheiden en gansch individueele vormen uiting geven aan de geestdrift, waarmee de voornaamsten van het land in de krachtige actie tegen de tering deelen.

„Voorop” — schrijft het bestuur — „mogen wij de be- tuigingen van deelneming in de bestrijding der tuberculose opnemen, die ons mochten geworden in het eigen hand- schrift van Hare Majesteiten de Koningin en de Koningin- Moeder, en van Zijne Koninklijke Hoogheid den Prins der Nederlanden. Dan volgen de uitspraken van de leden der hooge regeering, van ministers, staatsraden, en leden der Staten-Generaal, behoorende tot alle politieke partijen, wier vaak zeer kernachtige motto's mede in facsimile zijn gere- produceerd. In een aanzienlijke rij sluiten zich bij hen aan de mannen der wetenschap, met hun deviezen voor den strijd, en de glorieuse stoet onzer kunstenaars. De schilders, de etsers, medailleurs, heraldici, beeldhouwers, bouwmeesters, die ons teekeningen, etsen, ontwerpen schetsen, ja, zelfs schilderijen ter reproduceering toezonden uit hun oeuvre, om het Gulden Boek daarmee genegen op te luisteren. De voornaamste schrijvers — zoowel dichtere als prozaïsten — stonden ons daarvoor fragmenten uit hun handschriften af. Componisten en musici verblijdden ons met hun bewijzen van sympathie in zelfgeschreven muziek. En van de allergrootsten zal men er de bijdragen vinden naast het beste uit het werk der jongeren, in iedere richting.

„Zoo is ons Gulden Boek dan mogen worden de zeer be- langrijke en boeiend afwisselende verzameling in beeld en in handschrift van wat het Vorstelijk Huis en de eminent- ste mannen en vrouwen op ieder gebied spontaan aan gedachten in woord, in muziek en in lijnen hebben willen geven ter verwezenlijking van ons plan, om kinderen, die een verontrustende geschiktheid voor tuberculose vertoonen, in de duinen aan zee met een zoo groot mogelijken weer- stand aan lichaamskracht uit te rusten voor hun verdere leven.

„Daarom zien wij thans een hartelijke ontvangst van het „Gulden Boek voor de Tuberculeuse Kinderen” bij het publiek hoopvol tegemoet. Moge daaruit blijken dat achter de voorgangers de rijen van duidenden staan in geestdrift voor dezen vreedzamen strijd tegen den gees van de tering.

„In verschillende deelen des lands zijn comités uit de burgerij in voorbereiding, die zich wel met de verspreiding van het boek willen belasten.

BERICHTEN EN MEDEDEELINGEN.

D. S. C.

De Jury, aangezocht door de Maskerade-Commissie, om uitspraak te doen over de ingekomen ontwerpen voor een maskerade-reclameplaat, brengt in dezen vorm een woord van hulde aan de inzenders van genoemde ontwerpen.

De drie eind-ontwerpen, ingezonden door de heeren:

D. H. Kramer,
M. B. Bruins,
F. J. Kubatz,

waren van dien aard, dat na lang overleg aan allen een bekroning werd toegekend, met dien verstande, dat de teekening van den heer Kramer, als meest geschikt daarvoor, werd aangewezen.

De Jury,

J. L. SCHOUTEN,
Prof. K. SLUYTERMAN.
HENRICUS.

—o—

R.-K. STUD.-VEREENIGING „SANCTUS VIRGILIUS”.

Gewone Vergadering op Dinsdag 31 Maart 1908, 's avonds te 8 ure precies, in het Hotel „Wilhelmina”.

Spreker: Dr. ALPH. ARIËNS.

Onderwerp: „Drankbestrijding”.

Vrije toegang voor alle Studenten.

AGENDA.

DEN HAAG.

Vrijdag 27 Maart. Kunstkring: Concert van C. D. Oberstadt, A. Best Jr., Spoels Vocaal-ensemble, J. van den Burg, A. Rudersdorff, E. Vollmar en Frans Zurhaar; 8 uur.

Dierentuin. Residentie-Tooneelgez.: „De dief”; 8 uur.

Ned. Tooneel: „Liefde waakt”; 8 uur.

Zaterdag 28 Maart. Geb. v. K. en W.: Concert van het Concertgebouw-orkest, onder leiding van Willem Mengelberg en met medewerking van Mary Münchhoff; 8 uur.

Fransche Opera: „Le Chemineau”; 8 uur.

Zondag 29 Maart. Diligentia: Voordrachtenmatinee van Ludwig Wüllner en Coenraad Bos; 2 uur.

Geb. v. K. en W. Gezelschap Van Eysden: „Huzarenkoorts”; 8 uur.

Dierentuin. Fransche Opera: „Carmen”; 8 uur.

Dierentuin. Matinee van de Fransche Opera, met medewerking van V. Marcoux; 2 uur.

ROTTERDAM.

Vrijdag 27 Maart. Groote Schouw. Rotterd. Tooneelgez. Benefice-voorstelling van mevr. Van Eysden—Vink: „De waaier”; 8 uur.

TECHNISCHE BOEKHANDEL - J. WALTMAN JR.

Afdeeling BOEKHANDEL ————— Binnenwatersloot 33:

LEVERING VAN WERKEN OP TECHNISCH EN LETTERKUNDIG GEBIED
ABONNEMENTEN OP TIJDSCHRIFTEN EN COURANTEN. PLAATSEN VAN
ADVERTENTIËN IN ALLE COURANTEN. INBINDEN VAN BOEKEN EN
OMLIJSTEN VAN DIPLOMA'S EN PLATEN. * * * * *

Afd. SCHRIJF- en TEEKENBEHOEFTE, Binnenwatersloot 33:

PASSERDOOZEN, REKENLINIALEN, DRIEHOEKEN, TEEKENHAKEN, -BORDEN, -SCHRAGEN, -KOKERS, -PORTEFEUILLES, -INKTEN, -PAPIEREN, MILLIMETERPAPIER, KALKEERPAPIER, KALKEERLINNEN, GUMMI, PUNAISEN, O.-I. INKT, VERVEN IN TUBEN EN STUKJES, VERFSCHOTELS, MAATSTOKKEN, DECIMETERS, SCHETSBOEKEN, TEEKENPOTLOODEN, DICTAATCAHIERS, COLLEGETASSCHEN, NOTITIEBOEKJES, BLOC NOTES, MEMORANDUMS, POSTPAPIER IN PAKJES EN IN DOOZEN, ENVELOPPEN, PENNEN, INKT, PENHOUDERS, POTLOODEN, COPIEBOEKEN, BRIEVEN-ORDERERS, NOTULENBOEKEN, VLOEICARTON, VLOEIMAPPEN. * * *

OP AANVRAAG VOOR H.H. STUDENTEN STEEDS VERKRIJGBAAR UIT-
TREKSELS UIT HET ROOSTER DER T.H.S. EN ETIKETTEN VOOR DICTATEN.

Afdeeling DRUKKERIJ ————— Vlamingstraat 34:

BOEK- EN STEENDRUKWERK, AUTOGRAFIËN ENZ. * * * * *
VISITEKAARTJES, BRIEVENHOOFDEN, KWITANTIËN, CONVOCATIEBIL-
JETTEN EN -KAARTEN, CONTRIBUTIEKAARTEN, DIPLOMA'S, WETTEN
EN REGLEMENTEN, DISSERTATIËN EN STELLINGEN, PROGRAMMA'S,
INVITATIEKAARTEN, MENU'S, BALBOEKJES. — VOOR DRUKWERK VAN
VEREENIGINGEN ZIJN TAL VAN VIGNETTEN BESCHIKBAAR. * * *

BESTELLINGEN IN RIJSWIJK EN DEN HAAG EN OVERIGE OMLIGGENDE GEMEENTEN WORDEN DAGELIJKS
VRACHTVRIJ UITGEVOERD. BESTELLINGEN EN SCHRIFTELIJKE BOODSCHAPPEN KUNNEN AAN DE LOOPERS,
DOOR HUN UNIFORM-KLEEDING KENBAAR, STEEDS WORDEN MEEGEGEVEN. * * * * *